

NOVI TEKST

NACRT

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O
DRŽAVNOJ INFORMACIJSKOJ INFRASTRUKTURI**

Zagreb, lipanj 2014.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNOJ INFORMACIJSKOJ INFRASTRUKTURI

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom utvrđuju prava, obveze i odgovornosti nadležnih tijela javnog sektora vezano uz uspostavu, razvoj i upravljanje sustavom državne informacijske infrastrukture, uspostavljanje i upravljanje sustavom javnih registara i uvjeti koje državna informacijska infrastruktura mora osigurati u odnosu na javne registre, kao i korištenje zajedničke osnove za sigurnu razmjenu podataka unutar sustava državne informacijske infrastrukture, zajedničkog sustava identifikacije i autentifikacije, jedinstvene točke interakcije s građanima i drugim korisnicima.

Osnovni pojmovi

Članak 2.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *Autentični podatak* je podatak koji je izvoran i vjerodostojan, te je kao takav određen zakonom ili proizlazi iz svrhe uspostave javnog registra određene zakonom.
2. *Autentifikacija* je formalizirani proces verifikacije vjerodajnice korisnika elektroničkih javnih usluga koji rezultira potvrđivanjem/osporavanjem identiteta.
3. *Državna informacijska infrastruktura (DII)* je sustav kojeg čine zajednička državna osnovica za sigurnu razmjenu podataka i alati za interoperabilnost kao što su Metaregistar, tehnički standardi, klasifikacije, javni registri, sustav e-Građani, te mreže državne informacijske infrastrukture HITRONet i CARNet.
4. *Elektronička vjerodajnica* (vjerodajnica) je skup podataka kojim se predstavlja korisnik elektroničke usluge, a služi kao dokaz za provjeru elektroničkog identiteta (e-ID) kako bi se omogućio pristup elektroničkim uslugama (e-uslugama).
5. *Elektroničke usluge* su javne usluge koje tijela javnog sektora pružaju građanima i drugim korisnicima putem interneta.
6. *Elektronički identitet* predstavlja jedinstveni skup identifikacijskih podataka o određenom subjektu (osobi, tijelu javnog sektora, računalnom sustavu) koji se vode u elektroničkom obliku i na osnovu kojih je moguće nedvojbeno utvrditi identitet subjekta kojem ti podaci pripadaju.
7. *Identifikacija* je proces u kojem je potrebno provjeriti ili prepoznati identitet korisnika elektroničkih javnih usluga.
8. *Interoperabilnost* predstavlja sposobnost različitih sustava da djeluju jedinstveno.
9. *Javne službe* jesu: javne ustanove i druge pravne osobe kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i javne ustanove kojima se sredstva za plaće osiguravaju iz sredstava Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

10. *Javni registar* je službena evidencija koja se vodi u elektroničkom obliku, a sastoji se od strukturiranih, uređenih, međusobno povezanih i usklađenih podataka o subjektu upisa u registar i podataka koji su u svezi sa subjektom upisa u registar iz djelokruga tijela javnog sektora, a ustrojen je i vodi se na temelju zakona ili međunarodnog sporazuma i služi za prikupljanje i pohranu podataka u okviru obavljanja propisanih poslova tijela javnog sektora.
11. *Metaregistar* je javni registar koji čini dio državne informacijske infrastrukture, a sadrži podatke o svim javnim registrima.
12. *Podatak* označava osobne podatke sukladno propisima koji reguliraju zaštitu osobnih podataka, kao i druge podatke koji se obrađuju u javnim registrima sa svrhom obavljanja zakonom određenih poslova i zadaća tijela javnog sektora. Podatak određuje entitet odnosno predmet upisa, koji može biti pravna ili fizička osoba, prostor, stvar, događaj ili veza entiteta.
13. *Podatkovni centar* je pravna osoba koja raspolaze računalno-komunikacijskom i ostalom infrastrukturom te ljudskim resursima i kojoj se mogu povjeriti na pohranu podaci iz javnih registara odnosno koji služi za pohranu javnih registara.
14. *Preuzimanje podataka* u baze podataka odnosi se na pribavljanje podataka iz temeljnih registara, a putem državne informacijske infrastrukture.
15. *Prikupljanje podataka* odnosi se na izravno pribavljanje podataka od stranaka.
16. *Središnji državni portal* je mjesto pristupa informacijama na internetu na kojem se objedinjuju na jednom mjestu i u lako dostupnim formatima informacije o javnim uslugama, kao i druge informacije i dokumenti u svezi s obavljanjem poslova tijela javnog sektora.
17. *Sustav e-Građani* je dio državnog informacijskog sustava, a čine ga središnji državni portal, nacionalni identifikacijski i autentifikacijski sustav i sustav osobnog korisničkog pretinca.
18. *Temeljni registar* je javni registar u kojem se prikuplja i vodi barem jedan autentični podatak, a koji je kao temeljni određen odlukom Vlade Republike Hrvatske.
19. *Tijela državne uprave i druga državna tijela* su ministarstva, državni uredi, državne upravne organizacije, uredi državne uprave u županijama, pravosudna tijela, Ured predsjednika Republike Hrvatske, stručne službe i uredi Vlade Republike Hrvatske, stručne službe Hrvatskoga sabora, Ustavnog suda Republike Hrvatske, pučkog pravobranitelja, pravobranitelja za djecu, pravobranitelja za ravnopravnost spolova, pravobranitelja za osobe s invaliditetom, Državnog izbornog povjerenstva Republike Hrvatske, Državni ured za reviziju i druga tijela koja se osnivaju za obavljanje poslova državne vlasti.
20. *Tijela javnog sektora* su tijela državne uprave i druga državna tijela i javne službe.
21. *Voditelj javnog registra* je tijelo javnog sektora koje ima propisanu obvezu ustrojavanja i vođenja javnog registra.

Vlasništvo nad javnim registrima

Članak 3.

Javni registri, podaci u njima i svi elementi potrebni za njihovu interpretaciju su imovina Republike Hrvatske.

II. DRŽAVNA INFORMACIJSKA INFRASTRUKTURA

Svrha državne informacijske infrastrukture

Članak 4.

- (1) Svrha državne informacijske infrastrukture jest osiguranje interoperabilnosti javnih registara i informacijskih sustava tijela javnog sektora te osiguranje zajedničkih elemenata za interakciju s građanima ili drugim korisnicima.
- (2) Vlada Republike Hrvatske će uredbom o državnoj informacijskoj infrastrukturi propisati organizacijske i tehničke standarde za povezivanje na državnu informacijsku infrastrukturu, uvjete i aktivnosti nužne za pokretanje, implementaciju, razvoj i nadzor projekata vezanih uz državnu informacijsku infrastrukturu, način upravljanja, razvoja te ostale elemente neophodne za rad državne informacijske infrastrukture.

Načela razvitka državne informacijske infrastrukture

Članak 5.

Načela razvitka državne informacijske infrastrukture jesu:

1. dostupnost podataka iz javnih registara svim tijelima javnog sektora, građanima i drugim korisnicima sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka, informacijske sigurnosti te propisima o pravu na pristup informacijama;
2. sustavni razvitak informacijske infrastrukture;
3. sustavna zaštita i sigurnost informacijske infrastrukture sukladno propisima o sigurnosti informacijskih sustava;
4. jedinstveno upravljanje razvitkom informacijske infrastrukture od strane Vlade Republike Hrvatske na osnovi usuglašavanja potreba i prioriteta;
5. usklađivanje planova i projekata informatizacije s normama i drugim odrednicama izgradnje informacijske infrastrukture u Republici Hrvatskoj i Europskoj uniji;
6. interoperabilnost, skalabilnost i ponovno korištenje, labavo povezivanje;
7. racionalizacija izdataka za izgradnju informacijske infrastrukture na razini svih tijela javnog sektora.

Javni registar za koordinaciju projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture

Članak 6.

- (1) Za potrebe koordinacije projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture ustrojava se Javni registar za koordinaciju projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture (u daljnjem tekstu: Registar ProDII).
- (2) Tijelo nadležno za upravljanje i vođenje Registra ProDII je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske.
- (3) Pregled projekata unesenih u Registar ProDII je javan.
- (4) Vlada Republike Hrvatske će uredbom urediti način uspostave, sadržaj, oblik i način vođenja Registra ProDII iz stavka 1. ovoga članka.

Sustav e-Građani

Članak 7.

- (1) Sustav e-Građani je dio državne informacijske infrastrukture kojeg čine sustav središnjeg državnog portala, nacionalni sustav za identifikaciju i autentifikaciju i sustav osobnog korisničkog pretinca.
- (2) Tijela javnog sektora obvezna su koristiti sustav središnjeg državnog portala za prikaz informacija o javnim uslugama te informacija i dokumenata vezanih uz provođenje politika iz svog djelokruga.
- (3) Tijela javnog sektora obvezna su za identificirani i autentificirani pristup elektroničkim javnim uslugama iz svog djelokruga koristiti nacionalni sustav za identifikaciju i autentifikaciju te elektroničke vjerodajnice koje prihvaća navedeni sustav, osim ako je drugačije utvrđeno međunarodnim sporazumom.
- (4) Tijela javnog sektora obvezna su informacije u elektroničkom obliku dostaviti građanima i drugim korisnicima putem sustava osobnog korisničkog pretinca.
- (5) Način povezivanja na sustav središnjeg državnog portala, na nacionalni identifikacijski i autentifikacijski sustav i na korisnički pretinac propisati će Vlada Republike Hrvatske uredbom iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona.

III. JAVNI I TEMELJNI REGISTRI

Svrha temeljnih registara

Članak 8.

- (1) Svrha temeljnih registara je, pored registracije podataka propisanih posebnim zakonima, putem državne informacijske infrastrukture osigurati dostupnost prikupljenih autentičnih podataka svim tijelima javnog sektora koji su im potrebni za obavljanje poslova iz svog djelokruga.
- (2) Autentični podaci se prikupljaju samo jednom i zapisuju se u temeljni registar.
- (3) Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o određivanju registra temeljnim registrom na prijedlog središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske.

Ustrojavanje javnih registara i prikupljanje podataka

Članak 9.

- (1) Službene evidencije tijela javnog sektora ustrojavaju se isključivo u obliku javnog registra.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na službene evidencije koje vode tijela javnog sektora za potrebe vođenja podataka klasificiranih stupnjem tajnosti većim od „OGRANIČENO“.
- (3) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na službene evidencije koje vodi policija vezane uz policijske poslove sukladno posebnom propisu.
- (4) Javni registri se ustrojavaju na temelju zakona ili međunarodnog sporazuma, kojima se točno utvrđuju podaci koji će se evidentirati te koji podaci su autentični i tko je voditelj javnog registra.

- (5) Tijela javnog sektora koja vode temeljne registre obvezna su bez odgode te bez traženja dodatnih dozvola dostaviti autentične podatke u javni registar drugog tijela javnog sektora, koji se odnose na podatke koje drugo tijelo evidentira temeljem stavka 4. ovoga članka.
- (6) Podatke u javne registre dostavljaju pravne i fizičke osobe dobrovoljno ili temeljem propisane obveze dostavljanja tih podataka.
- (7) Tijelo javnog sektora te pravna ili fizička osoba koja je dostavila podatke u javni registar ima pravo opozvati podatke koje je dostavila, ukoliko postoji opravdana sumnja u ispravnost podataka.
- (8) Nije dozvoljeno ustrojavanje javnih registara za prikupljanje podataka koji se već prikupljaju kao autentični podaci u temeljnim registrima, već se u tom slučaju podaci obvezno preuzimaju iz temeljnih registara.
- (9) Tijela javnog sektora ili tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave koja donose odluke na temelju kojih druga tijela javnog sektora evidentiraju autentične podatke u temeljne registre, dužna su dobiti prethodnu suglasnost na tehničku provedivost i ispravnost od voditelja temeljnog registra.

Korištenje podataka iz temeljnih registara

Članak 10.

- (1) Tijela javnog sektora preuzimaju autentične podatke iz temeljnih registara u pravilu bez dodatnih provjera. Preuzimaju se autentični podaci utvrđeni zakonom ili međunarodnim sporazumom o ustrojavanju javnog registra i/ili podaci potrebni u okviru obavljanja zakonom propisanih poslova.
- (2) Tijela javnog sektora u provedbi pojedinačnih postupaka dužna su pribaviti odnosno preuzeti podatke iz javnih registara po službenoj dužnosti, bez traženja istih podataka od stranaka, građana ili poslovnih subjekata u postupku.
- (3) Tijela javnog sektora koja vode temeljne registre obvezna su bez traženja dodatnih dozvola dostaviti autentične podatke koje tijelo javnog sektora koristi temeljem stavka 1. ovoga članka.
- (4) Pravni učinak prikupljenih podataka iz stavka 2. ovoga članka je isti kao i kod prikupljanja podataka od stranaka.
- (5) Podaci se neće preuzeti ukoliko:
 - 1. postoji opravdana sumnja u ispravnost podataka,
 - 2. podatak je u statusu provjere i
 - 3. postoji drugi pravni temelj koji nalaže tijelu javnog sektora provjeru ispravnosti podatka.
- (6) Tijelo javnog sektora obavijestit će voditelja temeljnog registra o postojanju opravdane sumnje u ispravnost podataka. Voditelj temeljnog registra je obavezan podatak za kojeg postoji opravdana sumnja u ispravnost, označiti statusom: "podatak je u statusu provjere".
- (7) Nakon izvršene provjere podatka, svi javni registri ažuriraju podatke na osnovi prijave temeljnog registra, a putem državne informacijske infrastrukture.
- (8) Pravne osobe koje nisu tijela javnog sektora, a imaju pravo prikupljanja podataka koji su u temeljnim registrima određeni kao autentični, sukladno posebnim propisima preuzimaju te podatke uz suglasnost voditelja javnog registra.

Korištenje podataka iz javnih registara

Članak 11.

Tijela javnog sektora koja vode javne registre dostavit će bez traženja dodatnih dozvola podatke drugom tijelu javnog sektora koje te podatke koristi u okviru obavljanja propisanih poslova.

Pohrana javnih registara

Članak 12.

Javni registri se pohranjuju u podatkovnim centrima koji se nalaze na teritoriju Republike Hrvatske, a koji zadovoljavaju uvjete propisane uredbom iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona.

Odgovornost voditelja javnog registra

Članak 13.

- (1) Voditelj javnog registra organizira ustrojavanje, održavanje i obradu podataka javnog registra. Voditelj javnog registra odgovoran je za zakonitost ustrojavanja, obrade i korištenja podataka javnog registra, te za točnost prikupljenih podataka u javnom registru.
- (2) Prije ustrojavanja javnog registra, voditelj javnog registra dužan je ishoditi odobrenje od središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske o sukladnosti s uredbom iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona, te popuniti podatke o javnom registru u Metaregistru.
- (3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na registre koji se ustrojavaju radi ispunjavanja internih potreba tijela javnog sektora te ne predstavljaju javne registre.
- (4) U slučaju prijenosa poslova iz djelokruga tijela javnog sektora na tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, ta tijela javnog sektora dužna su organizirati ustrojavanje javnog registra za prenesene poslove.
- (5) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ukoliko se radi o javnom registru koji se ustrojava sa svrhom obavljanja zadataka koji proizlaze iz međunarodnih sporazuma, središnje tijelo državne uprave nadležno za e-Hrvatsku odobrit će ustroj javnog registra koji nije sukladan uredbi iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona.
- (6) Voditelja javnog registra utvrđuje propis kojim se ustrojava javni registar.

Dostupnost podataka iz javnih registara

Članak 14.

Podaci prikupljeni u javnim registrima dostupni su javnosti sukladno propisima temeljem kojih su ustrojeni i temeljem kojih se vode, propisima o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka te propisima o pravu na pristup informacijama.

Ukidanje javnih registara

Članak 15.

- (1) Javni registri ukidaju se zakonom kojim su ustrojeni.
- (2) Zakonom kojim se ukida javni registar utvrđuje se i način osiguravanja kontinuiteta daljnje dostupnosti i obrade podataka ukinutog javnog registra.

IV. METAREGISTAR

Ustroj i svrha Metaregistra

Članak 16.

- (1) Za potrebe postizanja interoperabilnosti javnih registara ustrojava se Metaregistar.
- (2) Metaregistar sadrži osnovne podatke o javnom registru, temelj ustrojavanja javnog registra, oznaku radi li se o temeljnom registru, naznaku vrste podataka koje prikuplja javni registar uz oznaku autentičnosti podataka, mogućnosti dostave podataka i primatelje kojima dostavlja podatke, pravni temelj dostave podataka, opis procesa prikupljanja podataka te pregled načina i uvjeta korištenja podataka.
- (3) Način pristupa podacima iz javnih registara i reguliranje prava pristupa tim podacima opisan je u Metaregistru.
- (4) Voditelj Metaregistra je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske.
- (5) Svi javni registri registriraju se u Metaregistru.
- (6) Uredbom iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona regulirat će se ustroj, sadržaj, način korištenja i uvjeti za evidenciju javnih registara u Metaregistru.

V. UPRAVLJANJE DRŽAVNOM INFORMACIJSKOM INFRASTRUKTUROM

Upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom

Članak 17.

Za upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom nadležno je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske.

Djelokrug rada središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske u odnosu na upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom

Članak 18.

Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske u odnosu na upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom u okviru svog djelokruga obavlja sljedeće poslove:

1. Prikuplja i analizira podatke potrebne za razvoj državne informacijske infrastrukture;

2. Koordinira projekte izgradnje državne informacijske infrastrukture i sustava koji se vežu na državnu informacijsku infrastrukturu putem javnog Registra ProDII;
3. Planira razvoj i daje prijedloge za unaprjeđenje državne informacijske infrastrukture;
4. Izdaje odobrenje tijelima javnog sektora na zahtjeve o ustrojavanju, promjeni, ukidanju i načinu pohrane registra;
5. Suraduje na projektima s međunarodnim organizacijama i institucijama s ciljem razvoja državne informacijske infrastrukture;
6. Nadzire provedbu i izvršenje preuzetih obveza temeljem ovoga Zakona od strane relevantnih dionika te izdaje upute o rješavanju uočenih problema;
7. Posreduje u slučajevima mogućih sporova između dionika uključenih u državnu informacijsku infrastrukturu;
8. Utvrđuje mjere u slučajevima opasnosti od uzrokovanja štete po državnu informacijsku infrastrukturu;
9. Priprema godišnje izvješće za Vladu Republike Hrvatske putem radnih tijela nadležnih za pitanja informatizacije javnog sektora;
10. Verificira usklađenost pravnog temelja i zahtjeva za pristup podacima u javnim registrima te daje suglasnosti na istu.

Izvještavanje

Članak 19.

- (1) Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske jednom godišnje podnosi izvješće o radu i razvoju državne informacijske infrastrukture matičnom odboru Hrvatskog sabora i Vladi Republike Hrvatske u roku od 3 mjeseca od proteka kalendarske godine.
- (2) Nadležna tijela javnog sektora dužna su surađivati sa središnjim tijelom iz stavka 1. ovoga članka pri izradi godišnjeg izvješća.

VI. NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA

Članak 20.

Nadzor nad provedbom ovoga Zakona te korištenjem i upravljanjem državnom informacijskom infrastrukturom obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 21.

- (1) Vlada Republike Hrvatske će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti uredbu iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona.
- (2) Vlada Republike Hrvatske će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti uredbu o ustrojavanju Javnog registra za koordinaciju projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 22.

- (1) Tijela javnog sektora, nadležna za vođenje javnih registara, obvezna su u roku od dvije godine od stupanja na snagu ovoga Zakona javne registre ustrojene do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, uskladiti s odredbama ovoga Zakona.

- (2) Tijela javnog sektora, koja službene evidencije ne vode u elektroničkom obliku, dužna su ih prebaciti u elektronički oblik te uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (3) Tijela javnog sektora dužna su uskladiti svoje podatke s autentičnim podacima iz temeljnih registara u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (4) Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske obvezno je u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uspostaviti Metaregistar iz članka 16. ovoga Zakona.
- (5) Tijela javnog sektora obvezna su u roku od tri mjeseca od uspostave Metaregistra, istog popuniti.
- (6) Središnja tijela državne uprave obvezna su središnjem tijelu državne uprave nadležnom za poslove e-Hrvatske, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona, dostaviti plan usklađivanja svojih informacijskih sustava s odredbama ovog Zakona. Isto su dužni učiniti i za tijela javnog sektora iz svoje nadležnosti.
- (7) Središnja tijela državne uprave obvezna su svakih šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona izvijestiti središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske o provedbi odredbi ovog Zakona do njegove pune implementacije. Isto su dužni učiniti i za tijela javnog sektora iz svoje nadležnosti.
- (8) Tijela javnog sektora dužna su u roku od šest mjeseci od uspostave registra ProDII unijeti sve projekte završene unazad šest mjeseci, odnosno sve projekte koji su u funkciji bez obzira na vrijeme implementacije projekta, planirane projekte, kao i projekte u tijeku koji se povezuju na državnu informacijsku infrastrukturu u svrhu njihove objave.

Članak 23.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

I. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zašto se pristupilo pripremi propisa u području razvoja informacijske infrastrukture?

Javna uprava, njena brzina odaziva i način rada predstavljaju ključne faktore na koje se žale građani i poslovni subjekti. Namjera Vlade Republike Hrvatske je urediti područje elektroničke uprave i omogućiti svima, koji imaju propisano pravo, dostupnost podataka koje prikupljaju institucije u javnom sektoru.

U ovom trenutku ne postoji pravno regulirano područje koje bi reguliralo pristup izgradnji cjelovite informacijske infrastrukture države. Kao što se razvijaju pojedine institucije u realnom svijetu, na način da djeluju samostalno, kao otoci, na isti se način razvijaju informacijski sustavi. Danas povezivanje u cjeloviti sustav, koji može pružati cjelovite usluge građanima i poslovnim subjektima, obavljaju upravo ti isti građani i poslovni subjekti. Oni su ti koji informacije ili dokumente prenose od institucije do institucije, bez obzira na stupanj informatizacije istih.

Na taj način se od građana i poslovnih subjekata očekuje da u realnom svijetu znaju:

1. djelokrug pojedinih institucija
2. adresu pojedinih institucija
3. radno vrijeme pojedinih institucija
4. dokumentaciju koju moraju donijeti i da za svaki dokument kojeg moraju donijeti, odvoje vrijeme.

Cijeli proces građani i poslovni subjekti prolaze ponovo za svaki dokument, a kojeg prenose od jedne do druge institucije.

U virtualnom svijetu se također grade usluge koje građani i poslovni subjekti mogu koristiti, ali ponovo na istom, otočnom principu, samo što sada moraju poznavati:

1. djelokrug pojedinih institucija
2. virtualnu adresu pojedinih institucija i
3. dokumentaciju koju moraju zatražiti od nekog drugog.

Vidljivo je da cijeli postupak rješavanja zahtjeva građana i poslovnih subjekata iz svega navedenog traje jako dugo. Stajanje u redovima, prenošenje dokumenata i dugo čekanje na rješavanje zahtjeva direktno i indirektno plaća gospodarstvo.

Sve ovo se obavlja iako je Zakonom o sustavu državne uprave (Narodne novine, br. 150/2011 i 12/2013), a i Zakonom o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/2009) propisano da službenici po službenoj dužnosti moraju pribaviti podatke o kojim državna tijela vode službene evidencije.

Građani i poslovni subjekti ne moraju znati podjele odgovornosti unutar državnih tijela i javnih službi i gubiti vrijeme istražujući gdje se rješavaju pojedini zahtjevi, već je država ta koja im mora osigurati najjednostavniji način pristupa uslugama. To se postiže jedinstvenim upravnim mjestom, bilo u realnom bilo u virtualnom svijetu. Za realizaciju obje vrste jedinstvenog upravnog mjesta nužno je osigurati dostupnost do svih podataka u državi na mjestu kontakta sa strankama i na mjestu rješavanja zahtjeva.

Kako se identificirati i autentificirati u virtualnom svijetu? Kako osigurati sigurnost institucijama da će dokumente, koji često sadrže vrlo osjetljive podatke sukladno Zakonu o zaštiti

osobnih podataka (Narodne novine, br. 103/2003, 118/2006, 41/2008, 130/2011 i 106/2012 – pročišćeni tekst), doista dostaviti osobi na koju se odnose podaci?

Za rješavanje navedenih problema u Prijedlogu zakona utvrđuje se sustav središnjeg državnog portala kao jedinstveno upravno mjesto u virtualnom svijetu, određuje se Nacionalni identifikacijski i autentifikacijski sustav kao obvezujući za sve institucije. Propisuje se komunikacija institucija javnog sektora s građanima putem korisničkog pretnica države. Sve navedeno stvara pravne pretpostavke za ostvarenje projekta „e-Građani“ te u konačnici za izgradnju elemenata informacijskog društva u Republici Hrvatskoj i uključivanje Republike Hrvatske u izgradnju europskog i globalnog informacijskog društva.

Određuju se javni i temeljni registri te autentični podaci, utvrđuje se obveza institucija javnog sektora korištenja podataka iz temeljnih registara, bez prava traženja tih podataka od građana ili poslovnih subjekata. Sve navedeno osigurat će primjenu principa „samo jednom“ i to digitalno, kao jednog dijela administrativnog rasterećenja građana i poslovnih subjekata, te time preduvjete za djelovanje „države bez papira“.

U ovom trenutku u Republici Hrvatskoj ne postoje propisi kojima se utvrđuju prava, obveze i odgovornosti nadležnih tijela javnog sektora vezano za uspostavu, razvoj i upravljanje sustavom državne informacijske infrastrukture te kojim bi se na jedinstven način uredila uspostava i upravljanje sustavom javnih registara i uvjeti koje državna informacijska infrastruktura mora osigurati u odnosu na javne registre. Također nije osigurano korištenje zajedničke osnovice za sigurnu razmjenu podataka unutar sustava državne informacijske infrastrukture, zajedničkog sustava identifikacije i autentifikacije, jedinstvene točke interakcije s građanima i drugim korisnicima.

Općenito, iz razloga što do sad nije postojala obveza povezivanja javnih registara u Republici Hrvatskoj te shodno tome ne postoje niti pretpostavke za izgradnju informacijskog društva u Republici Hrvatskoj, posljedično su građani sami morali ishoditi dokumente od javnopravnih tijela te osobno prenositi dokumente između nadležnih državnih institucija.

Potrebu rješavanja ovoga problema uočila je Vlada Republike Hrvatske koja je putem svog Povjerenstva za koordinaciju informatizacije javnog sektora, 28. veljače 2013. godine, donijela Zaključak kojim je utvrdila važnost vođenja i ažuriranja temeljnih registara i definirala temeljne registre kao registre koji raspolažu izvornim podacima vezanim uz pravne i fizičke osobe te podatke vezane uz prostor, kao i to da isti predstavljaju imovinu Republike Hrvatske.

Zakon o državnoj informacijskoj infrastrukturi (u daljnjem tekstu: Zakon o DII) stvara preduvjete za obavljanje poslova državne uprave bez papira tj. bez prilaganja dokumenata/isprava od strane građana, sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku i Zakona o sustavu državne uprave, te se ujedno osiguravaju pretpostavke da državni službenici sami brzo i učinkovito mogu ishoditi dokumente u realnom i virtualnom svijetu na način da građani na jednom mjestu mogu ostvariti svoja prava.

Pri tome, informacije koje javni sektor pruža korisnicima trebale bi biti standardizirane i strukturirane na isti način za sve komunikacijske kanale (šalteri, telefon, Internet...) kako bi korisnici javnih usluga imali jednaku kvalitetu usluge bez obzira kojim komunikacijskim kanalom pristupaju, što znači da informacije od strane tijela javne uprave moraju biti pripremljene, objavljene ili preuzete od korisnika sukladno dogovorenim standardima.

Zakon o DII osigurava potporu učinkovitoj provedbi Zakona o sustavu državne uprave te međusobno povezivanje svih dionika u radu državne uprave s tijelima javne i područne (regionalne) samouprave, a sukladno članku 66. tog Zakona, kojim se određuju međusobni odnosi tijela državne uprave, tj. obveze njihove međusobne suradnje, pružanja stručne pomoći u svom djelokrugu te dostave obavijesti o podacima o kojima vode službene očevidnike; ujedno se poštuju odredbe članka 67. istog Zakona kojim se obvezuju ministarstva, državni uredi i državne upravne organizacije da uredima državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave osiguravaju sigurnu komunikaciju i prijenos informacija vezano uz izvršavanje zakona i drugih propisa, davanje stručnih mišljenja i

objašnjenja te održavanje stručnih savjetovanja o načinu provedbe Zakona, kao i o drugim općim pitanjima od značaja za pravilno djelovanje i unaprjeđivanje načina i učinkovitosti rada u uredima državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave; omogućava provedbu članka 69. Zakona o sustavu državne uprave, kojim se utvrđuje obveza suradnje središnjih tijela državne uprave i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u smislu unaprjeđivanja načina i učinkovitosti rada u poslovima državne uprave; omogućava provedbu članka 77. tog Zakona kojim se uređuju odnosi tijela državne uprave i građana na način da su tijela državne uprave dužna davati građanima i pravnim osobama podatke, obavijesti i upute te im pružati stručnu pomoć u poslovima radi kojih se obraćaju tijelima državne uprave.

Ovim se Zakonom stvaraju preduvjeti za efikasnu provedbu Zakona o općem upravnom postupku (u daljnjem tekstu: ZUP) kojim se definiraju odnosi između državne uprave i stranaka, pri čemu se prvenstveno misli na brže i efikasnije rješavanje postupka upravne stvari, odnosno svake stvari u kojoj javnopravno tijelo u upravnom postupku rješava o pravima, obvezama ili pravnim interesima fizičke ili pravne osobe ili drugih stranaka neposredno primjenjujući zakone, druge propise i opće akte kojima se uređuje odgovarajuće upravno područje (članak 2. ZUP-a). Ovaj Zakon također stvara preduvjete za provedbu članka 47. stavka 2. ZUP-a kojim se utvrđuje da će službena osoba pribaviti po službenoj dužnosti podatke o činjenicama o kojima službenu evidenciju vodi javnopravno tijelo kod kojeg se vodi postupak, odnosno drugo javnopravno tijelo ili sud. Također se omogućava provedba članka 60. ZUP-a kojim se utvrđuju isprave u elektroničkom obliku te mogućnost njihovog korištenja tijekom dokaznog postupka. Ovim se Zakonom omogućuje i provedba članka 75. ZUP-a kojim se utvrđuje mogućnost korištenja isprava u elektroničkom obliku između javnopravnih tijela i stranaka u upravnom postupku, kao i članka 94. ZUP-a kojim se utvrđuje dostava elektroničkim putem. Zakon o DII isto tako pridonosi i racionalizaciji troškova postupka, u skladu s člankom 161. ZUP-a kojim se utvrđuju troškovi postupka i stranaka, koji bi se elektroničkom razmjenom podataka značajno smanjili i u konačnici doveli do vremenske i materijalne uštede kako građana, tako i države u cjelini.

To se također odnosi i na članak 58. stavak 2. ZUP-a kojim se određuje da nije potrebno dokazivati činjenice o kojima javnopravna tijela vode službenu evidenciju, ali je dopušteno dokazivati nepostojanje tih činjenica te je s tim u vezi potrebno definirati autentičnost podatka zapisom u temeljni registar. Osim toga, poveznica je na članak 159. ZUP-a koji utvrđuje da javnopravna tijela izdaju potvrde o činjenicama o kojima javnopravna tijela vode službenu evidenciju, te da se iste mogu izdati u elektroničkom obliku. To je u direktnoj vezi s člankom 10. stavkom 1. Zakona o DII kojim su tijela javnog sektora obvezna preuzimati autentične podatke iz temeljnih registara bez dodatnih provjera. Na toj činjenici se temelji i postojanje Korisničkog pretinca (članak 94. stavak 3.), odnosno projekta e-Građani koji se, osim toga, sastoji i od Središnjeg državnog portala i Nacionalnog identifikacijskog i autentifikacijskog sustava. Izdavanje potvrda iz službenih elektroničkih evidencija, tj. javnih registara, pretpostavlja uređen sustav javnih registara na jedinstven način tako da su podaci u cijelom sustavu državne uprave konzistentni i da osiguravaju potrebnu razinu sigurnosti i vjerodostojnosti podataka.

Vlada Republike Hrvatske odlučno se zalaže i stvara pretpostavke za oživotvorenje vizije moderne javne uprave u smislu čega uporaba moderne informatičko-komunikacijske tehnologije predstavlja jedan od temeljnih sredstava u ostvarenju glavnih ciljeva efikasnosti državne uprave. Ti ciljevi se odnose na intenzivan i učinkovit prijelaz na novu generaciju otvorenog, prilagodljivog i interaktivnog sustava uprave okrenute pružanju naprednih usluga usmjerenih korisniku i to uporabom suvremenih tehnologija te povezanim poslovnim sustavima na lokalnoj, regionalnoj, nacionalnoj i europskoj razini. Odgovarajuće tehnologije kojima se implementiraju razne strategije pred Vladu Republike Hrvatske stavljaju zahtjev da se fokusiraju na usluge potrebne građanima, a zatim i na dostavu tih usluga na najučinkovitiji način. Tijekom posljednjih četvrt stoljeća, a s obzirom na postojanje različitih institucija koje se bave prikupljanjem raznih vrsta autentičnih podataka neovisno jedni od drugih, došlo je do dupliciranja sustava i hardvera. To je rezultiralo time da su se razvili nezavisni i nepovezani silosi koji građanima ne pružaju potrebne usluge, što će se riješiti donošenjem Zakona o DII, s krajnjim ciljem kreiranja integriranog ICT sustava koji će građanima pružiti usluge na jednom jedinstvenom upravnom mjestu u realnom i virtualnom svijetu i u najkraćem mogućem vremenu te racionalizacije javnih izdataka i stimuliranja poželjnog društvenog razvoja.

Primjena odredbi ovoga Prijedloga zakona ubrzat će ostvarivanje ciljeva vezanih uz razvoj nove javne uprave zadanih Programom Vlade Republike Hrvatske za razdoblje 2011. - 2015. Usredotočena na unapređenje upravnih i administrativnih kapaciteta, odnosno načina kreiranja politike i organizacije javne uprave, javna uprava predstavlja jedno od strateški važnih područja Republike Hrvatske, a modernizacija javne uprave, njena puna profesionalizacija te pružanje brzih i pouzdanih javnih usluga, sastavni su dio poticajne poduzetničke okoline i pretpostavka osiguranja boljeg standarda svih građana.

Pouzdana, otvorena, transparentna i korisnicima uslužna uprava naročito je važna s obzirom na činjenicu da je Republika Hrvatska postala punopravnom članicom Europske unije.

II. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

I. Opće odredbe

Članak 1. je opća odredba kojom se utvrđuje sadržaj Zakona.

Članak 2. propisuje značenje pojedinih pojmova nužnih za razumijevanje odredbi Zakona. Uvode se novi pojmovi kao što su „autentični podatak“ kao podatak koji je izvoran i vjerodostojan; „autentifikacija“ kao formalizirani proces verifikacije vjerodajnice korisnika elektroničkih javnih usluga koji rezultira potvrđivanjem/osporavanjem identiteta. Osim toga, uvodi se novi pojam „državne informacijske infrastrukture (DII)“ kao sustava kojeg čine zajednička državna osnovica za sigurnu razmjenu podataka i alati za interoperabilnost. Uvode se pojmovi „elektroničkog identiteta“ kao jedinstvenog skupa identifikacijskih podataka o određenom subjektu te „elektroničke vjerodajnice“ kao skup podataka kojim se predstavlja korisnik elektroničke usluge koji služi kao dokaz za provjeru elektroničkog identiteta kako bi se omogućio pristup elektroničkim uslugama; „elektroničke usluge“ kao javne usluge koje tijela javnog sektora pružaju građanima i drugim korisnicima putem interneta te „identifikacije“ kao procesa u kojem je potrebno provjeriti ili prepoznati identitet korisnika elektroničkih usluga. Uvodi se novi pojam „interoperabilnosti“ kao sposobnosti jedinstvenog djelovanja različitih sustava, a osim već definiranih pojmova kao što su „tijela javnog sektora“, „javne službe“, „tijela državne uprave i druga državna tijela“, detaljnije se pojašnjavaju razlike između „podatka“ koji označava osobne podatke sukladno propisima koji reguliraju zaštitu osobnih podataka kao i druge podatke, i autentičnog podatka. Definira se također razlika između „prikupljanja podataka“ koji se odnosi na izravno pribavljanje podataka od stranaka, od „preuzimanja podataka“ u baze podataka iz temeljnih registara, a putem državne informacijske infrastrukture. U kontekstu DII-a definiraju se pojmovi „javnog registra“ kao službene evidencije koja se vodi u elektroničkom obliku, a koja se sastoji od strukturiranih podataka iz nadležnosti tijela javnog sektora te „temeljnog registra“ kao javnog registra ukoliko prikuplja barem jedan autentični podatak i kao temeljni se utvrđuje odlukom Vlade Republike Hrvatske. Također se uvodi pojam „Metaregistra“ kao javnog registra koji čini dio državne informacijske infrastrukture, a sadrži podatke o svim javnim registrima te se definira uloga „voditelja javnog registra“. Uvode se i definiraju pojmovi kao što su „projekt e-Građani“ kao dijela DII sustava i kojeg čine sustav središnjeg državnog portala, nacionalni sustav za identifikaciju i autentifikaciju i sustav osobnog korisničkog pretinca; „središnjeg državnog portala“ kao mjesta pristupa informacijama na internetu na kojem se objedinjuju na jednom mjestu i u lako dostupnim formatima informacije o svim javnim uslugama. Daje se definicija „podatkovnog centra“ kao pravne osobe koja raspolaže računalno-komunikacijskom i ostalom infrastrukturom te ljudskim resursima i služi za pohranu javnih registara.

Člankom 3. propisuje se vlasništvo nad Javnim registrima, podacima u njima i svim elementima potrebnim za njihovu interpretaciju, kao imovinom Republike Hrvatske.

II. Državna informacijska infrastruktura

Članak 4. detaljnije propisuje svrhu državne informacijske infrastrukture u smislu osiguranja interoperabilnosti javnih registara i informacijskih sustava tijela javnog sektora te osiguranja zajedničkih elemenata za interakciju s građanima ili drugim korisnicima. U nastavku se daje objašnjenje o pripadajućim zadacima koja će po tom pitanju odrediti uredbom Vlada Republike Hrvatske, a sve sukladno članku 47. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku koji određuje da će službena osoba pribaviti po službenoj dužnosti podatke o činjenicama o kojima službenu evidenciju vodi javnopravno tijelo kod kojeg se vodi postupak, odnosno drugo javnopravno tijelo ili sud.

Članak 5. propisuje načela razvitka državne informacijske infrastrukture o dostupnosti podataka iz javnih registara svim tijelima javnog sektora, građanima i drugim korisnicima, a sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka i informacijskoj sigurnosti, sustavnog razvitka informacijske infrastrukture, sustavne zaštite i sigurnosti informacijske infrastrukture, jedinstvenog upravljanja razvitkom informacijske infrastrukture od strane Vlade Republike Hrvatske, usklađivanja planova i projekata informatizacije s normama i drugim odrednicama informacijske infrastrukture u Republici Hrvatskoj i Europskoj uniji, interoperabilnosti, skalabilnosti i ponovnog korištenja, labavog povezivanja te racionalizacije izdataka za izgradnju informacijske infrastrukture na razini svih tijela javnog sektora.

Članak 6. propisuje ustroj Javnog registra za koordinaciju projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture (u daljnjem tekstu: Registar ProDII); određuje nadležno tijelo za njegovo upravljanje i vođenje te obvezu unosa traženih podataka od strane svih tijela javnog sektora. Članak također navodi da će Vlada Republike Hrvatske uredbom urediti način uspostave, sadržaj, oblik i način vođenja Registra ProDII.

Članak 7. propisuje sustav e-Građana kao dijela DII-a kojeg čine sustav središnjeg državnog portala, nacionalni sustav za identifikaciju i autentifikaciju i sustav osobnog korisničkog pretinca; određuje obvezu korištenja sustava portala za prikaz informacija o javnim uslugama od strane tijela javnog sektora, obvezu korištenja nacionalnog identifikacijskog i autentifikacijskog sustava korisnika javnih usluga, obvezu dostave informacija građanima i drugim korisnicima u elektroničkom obliku putem sustava osobnog korisničkog pretinca te utvrđuje obvezu Vlade Republike Hrvatske uz način povezivanja na sustav portala.

III. Javni i temeljni registri

Članak 8. propisuje svrhu temeljnih registara u smislu osiguranja dostupnosti prikupljenih autentičnih podataka (koji se prikupljaju samo jednom i zapisuju u temeljni registar) drugim tijelima javnog sektora putem DII, a koje ista tijela preuzimaju za obavljanje poslova iz svog djelokruga; članak također utvrđuje da Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o određivanju nekog registra temeljnim na prijedlog središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske.

Članak 9. propisuje način ustrojavanja javnih registara i prikupljanja podataka te određuje obvezu dostave autentičnih podataka u javni registar drugog tijela javnog sektora ukoliko su dio podataka koja drugo tijelo evidentira sukladno zakonu. Ujedno se određuje kad nije dozvoljeno ustrojavanje javnih registara, te način ishođenja prethodne suglasnosti na tehničku provedivost i ispravnost od voditelja temeljnog registra. Također se propisuje na što se ne odnosi stavak 1. ovoga članka, tj. na službene evidencije koje vode tijela javnog sektora za potrebe vođenja podataka klasificiranih stupnjem tajnosti većim od „OGRANIČENO“, te na službene evidencije koje vodi policija vezane uz policijske poslove sukladno posebnom propisu.

Članak 10. propisuje način korištenja podataka iz temeljnih registara bez dodatnih provjera, preuzimanje autentičnih podataka te situacije u kojima se podaci neće preuzimati te postupak u slučaju opravdane sumnje u ispravnost podataka.

Članak 11. propisuje obvezu tijela javnog sektora o međusobnoj dostavi i korištenju podataka iz javnih registara.

Članak 12. propisuje pohranu javnih registara u podatkovnim centrima koji se nalaze na teritoriju Republike Hrvatske, a koji zadovoljavaju uvjete propisane uredbom o državnoj informacijskoj infrastrukturi.

Članak 13. propisuje odgovornosti voditelja javnog registra vezano uz organizaciju, ustrojavanje, održavanje i obradu podataka javnog registra.

Članak 14. propisuje dostupnost podataka iz javnih registara, pri čemu oni trebaju biti dostupni javnosti sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka te propisima o pravu na pristup informacijama.

Članak 15. propisuje način ukidanja javnih registara te osiguravanje kontinuiteta daljnje dostupnosti i obrade podataka ukinutog javnog registra, a posebice ukinutog temeljnog registra.

IV. Metaregistar

Članak 16. propisuje ustroj i svrhu Metaregistra, ustrojenog za potrebe postizanja interoperabilnosti javnih registara. Propisuje se njegov sadržaj, način i reguliranje prava pristupa podacima te voditelj.

V. Upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom

Članak 17. propisuje središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske mjerodavnim za upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom.

Članak 18. propisuje djelokrug rada središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske vezano za upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom, od prikupljanja i analize podataka, koordinacije projekata, upravljanja i unaprjeđenja državne informacijske infrastrukture, izdavanja suglasnosti tijelima javnog sektora, suradnje s međunarodnim organizacijama, nadzorom nad provedbom i izvršenjem preuzetih obveza, posredovanjem u slučajevima mogućih sporova, utvrđivanjem mjera u slučajevima opasnosti od uzrokovanja štete do pripremanja izvješća za Vladu Republike Hrvatske.

Članak 19. propisuje način izvještavanja središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske koji jednom godišnje, i to u roku od tri mjeseca od proteka kalendarske godine, podnosi izvještaj o radu i razvoju državne informacijske infrastrukture matičnom odboru Hrvatskog sabora i Vladi Republike Hrvatske.

VI. Nadzor nad provedbom Zakona

Članak 20. propisuje da središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske obavlja nadzor nad provedbom ovoga Zakona te korištenjem i upravljanjem državnom informacijskom infrastrukturom.

VII. Prijelazne i završne odredbe

Člankom 21. propisan je rok od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona za donošenje uredbe iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona i za donošenje uredbe o ustrojavanju Registra ProDII iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 22. propisuje rokove za usklađivanje već ustrojenih registara s odredbama ovoga Zakona te nalaže tijelima javnog sektora, koja službene evidencije ne vode u elektroničkom obliku, da prebace iste u elektronički oblik te usklade s odredbama ovoga Zakona u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Osim toga se propisuje da su tijela javnog sektora dužna uskladiti svoje podatke s autentičnim podacima iz temeljnih registara u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske obvezno je u roku od jedne godine od donošenja Zakona uspostaviti Metaregistar, dok su tijela javnog sektora

dužna popuniti isti u roku od tri mjeseca od njegove uspostave. Osim toga, određuje se rok od tri mjeseca u kojem su središnja tijela državne uprave obvezna za sebe i za tijela javnog sektora iz svoje nadležnosti obvezna središnjem tijelu državne uprave nadležnom za poslove e-Hrvatske dostaviti plan usklađivanja svojih informacijskih sustava s odredbama ovog Zakona te rok od svakih šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona za izvještavanje navedenih tijela prema središnjem tijelu državne uprave nadležnom za poslove e-Hrvatske o provedbi odredbi ovog Zakona do njegove pune implementacije. Također, članak propisuje obvezu svim tijelima javnog sektora da u roku od šest mjeseci od uspostave Registra ProDII unesu sve projekte završene unazad šest mjeseci, odnosno sve projekte koji su u funkciji bez obzira na vrijeme implementacije projekta, planirane projekte, kao i projekte u tijeku koji se povezuju na državnu informacijsku infrastrukturu u svrhu njihove objave.

Člankom 23. propisuje se stupanje Zakona na snagu.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo, predlagatelj je prihvatio primjedbu vezano uz članak 12. Prijedloga zakona te u duhu hrvatskog jezika promijenio naziv članka s „Udomljavanje javnih registara“ u „Pohranu javnih registara“.

Predlagatelj je također usvojio primjedbu zastupnice Marije Lugarić (u ime Kluba zastupnika SDP) vezano uz članak 3. Prijedloga zakona o dopuni definicije vlasništva Republike Hrvatske ne samo nad javnim registrima, nego i nad njihovim podacima i svim elementima potrebnim za njihovu interpretaciju.

U odnosu na primjedbu iste zastupnice o multiplatformnosti, ista se prihvaća uz napomenu da će se navedeno urediti uredbom iz članka 4. stavka 2. ovog Zakona.

Prihvaćen je prijedlog zastupnika Ivana Šukera (HDZ), vezano za članak 22. stavak 6. Prijedloga zakona, te je smanjen obuhvat projekata koji se unose u Registar ProDII i to na projekte završene unatrag šest mjeseci, umjesto pet godina.

Prijedlog zastupnika Davorina Mlakara (u ime Kluba zastupnika HDZ) vezano za članak 22. stavak 6. Prijedloga zakona, koji govori o obvezi tijela javnog sektora za unos svih projekata u Registar ProDII u roku od tri mjeseca, predlagatelj je usvojio na način da je produljio rok unosa projekata s tri na šest mjeseci.

Također je usvojen prijedlog istog zastupnika vezano uz članak 8. stavak 2. Prijedloga zakona koji govori o definiciji autentičnosti podataka, te je navedeni stavak izbačen iz razloga što je isti precizno određen člankom 2. Prijedloga zakona.

Nastavno na prijedlog zastupnice Marije Lugarić (u ime Kluba zastupnika SDP) i zastupnika Davora Božinovića vezano uz članak 19. Prijedloga zakona koji govori o izvještavanju, predlagatelj je prihvatio prijedlog da središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske jednom godišnje podnosi izvješće o radu i razvoju državne informacijske infrastrukture ne samo Vladi Republike Hrvatske, nego i matičnom odboru Hrvatskog sabora.

Prihvaćen je prijedlog saborskog zastupnika Davora Bernardića (SDP) vezano za članak 4. stavak 2. Prijedloga zakona koji propisuje organizacijske i tehničke standarde za povezivanje na državnu informacijsku infrastrukturu, na način da će se uredbom iz članka 4. stavka 2. ovog Zakona utvrditi obveza korištenja sučelja temeljenih na otvorenim standardima.

Također se prihvaća primjedba istog zastupnika vezana fizičku pohranu podataka u podatkovnim centrima koji se nalaze isključivo na teritoriju Republike Hrvatske i to dopunom članka 12. Prijedloga zakona.

Prihvaća se primjedba zastupnika Davora Bernardića (SDP) i Tomislava Žagara (SDP) vezana uz kriptiranje podataka na način da će se potreba, obveze i postupak kriptiranja podataka urediti posebnom odredbom uredbe iz članka 4. stavka 2. Konačnog prijedloga zakona.

Prihvaća se primjedba saborskog zastupnika Miroslava Tuđmana (HDZ) i Davora Božinovića (HDZ) vezana uz pitanje provedbe ovog Zakona na način da se u prijelaznim i završnim odredbama članka 22. dodaju stavci 6. i 7. kojima se određuje nadzor nad provedbom Zakona do njegove pune implementacije.

V. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Primjedba saborskog zastupnika Branka Vukšića (u ime Kluba zastupnika Hrvatskih laburista – Stranke rada) vezano uz izraz „autentifikacija“ se odbija iz razloga što predlagatelj smatra da ne postoji odgovarajuća hrvatska riječ koja bi u potpunosti i s punim tehničkim značenjem mogla zamijeniti navedeni izraz „autentifikacija“.

Vezano na prijedlog zastupnice Marije Lugarić (SDP) na članak 1. Prijedloga zakona koji utvrđuje prava, obveze i odgovornosti u ovom trenutku samo nadležnih tijela javnog sektora, predlagatelj nije u ovom trenutku predvidio proširenje prijedloga zakonskih odredbi i na pravne osobe koje imaju javne ovlasti, iako članak 10. stavak 8. utvrđuje da pravne osobe koje nisu tijela javnog sektora, a tu su uključene i pravne osobe s javnim ovlastima, sukladno posebnim propisima, preuzimaju autentične podatke uz suglasnost voditelja javnog registra. Na taj način je posredno u Prijedlog zakona uključena i ta kategorija javnih tijela, a u odnosu na izneseni prijedlog, predlagatelj napominje da je u planu postupno i naknadno neposredno uvrštavanje i pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u Zakon.

Predlagatelj ne prihvaća prijedlog zastupnika Draženka Pandeka (SDP) i Davora Bernardića (SDP) da se skрати rok s dvije godine na 18 mjeseci vezano uz članak 22. stavak 1. i stavak 2. Prijedloga zakona, koji propisuju rokove za usklađivanje već ustrojenih registara s odredbama ovog Prijedloga zakona koji nalažu tijelima javnog sektora, koja službene evidencije ne vode u elektroničkom obliku, da prebace iste u elektronički oblik i usklade s odredbama ovoga Zakona u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Prijedlog se ne prihvaća iz razloga što je potrebno voditi računa o zadovoljavanju realnih uvjeta u kojima se navedene izmjene mogu izvršiti, te predlagatelj smatra potrebnim predviđeni rok od dvije godine.

Primjedba od strane više saborskih zastupnika vezana uz procjenu sredstava potrebnih za provedbu Prijedloga zakona ne usvaja se iz razloga što predlagatelj smatra da neće biti potrebno koristiti dodatna sredstva, a sredstva koja se trenutno koriste za održavanje sustava, biti će usmjerena na prilagodbu ovom zakonskom rješenju.